

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA

NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA, pessetas 1'50.—EXTRANGER, 2'50.

La nova «verdad en marcha»

Els están amagant l' ou covat, romput, regalant,

y ni aixís se 'n donan compte... ¡Mireu si serán babaus!

ULLADA POLÍTICA

«Vots son trunfos», no hi ha més llei que aquesta. Sobre aquests vots no cal analitzar qui 'ls dona ni perquè 'ls dona, si obra per consciència ó per obediència. Son vots y aixó basta.

El diputat Sr. Burell, en el curs del debat dels sucres, va denunciar un fet d'extraordinaria gravetat: un repartó de cédulas lliberades, en número de més de 34.000, fet á distintes personas, algunas d'ellas de gran influencia política. ¿Per qué 's fan aquests regalos, que valen diners y 's cotisan en bolsa? ¿Pel gust de ser generós? No es presumible. Més segur es creure en el principi «do ut des», que aplicat al cas present s'ha de traduir aixís: «Jo 't dono cédulas y tú 'm donarás apoyo.»

Y l'apoyo prestat salta á la vista, ab sols seguir atentament els debats parlamentaris. Tots els arguments que s'alegan en contra de un projecte atentatori á la llibertat del treball, contrari als legítims interessos dels productors de la primera materia ab

que 'l sucre s'elabora y de las industrias derivadas de la sucrera, y perjudicial al consumidor; tots aquests arguments apoyats en las protestas del país, restan invariablement sense impugnació seria. Se tira á sacrificarho tot en profit de una industria privilegiada, que passa grans apuros per efecte de la seva mala organizació y tal volta també ab motiu de haver tingut las mans foradadas en la concessió de sous y en el repartó de cédulas cotisables.

Davant de aixó, qualsevol dirá si existeix no 'l dret, sino 'l deber ineludible, imperiós, el deber d'honra de practicar una escrupulosa investigació, pera fixar las responsabilitats que pугan oferirse ó desvanéixer de una vegada els duptes agobiadors, qu'envoltan el projecte de una atmosfera irrespirable.

Donchs, no senyors. Lo qu' en tan delicada materia s'efectúa en tots els Parlaments del mon, no 's deu efectuar en el Parlament d'Espanya.

En Maura ho va sostenir á peu y á caball, apoyantse en la socorreguda teoria de la honorabilitat dels representants del país, que segons ell, son indiscutibles. Basta ser diputat ó senador, mal se 'n sigui, no pels vots dels electors sino per la imposició de qualsevol govern, pera convertirse en un home digne, incorruptible, fora del alcans de tota sospita. Y á major abundament, de la culpa particular se 'n fa una qüestió de cos, ab lo qual, els dolents y 'ls bons quedan per un igual cuberts encare que sigui ab una capa de fems.

Per aixó el sofista mallorquí exclamava: «El mero

P. JAROL

**Círcul d' Unió Republicana del districte seté
inaugurat el passat dissapte**

Vista del edifici ahont está instalat el Círcul.

Individuos de la Junta Directiva.

El Socialista, de Madrid, després de ferli l'autopsia, assegura que morí envenenat per la seva propia salsa corrossiva.

Y ocupantse del seu testament, afegeix lo que era van a llegir: «Pero lo peor del caso es que ha muerto dejando de pagar dos semanas á los operarios de la imprenta.»

Ab una cosa ó altra s' ha de conèixer que l' amo del difunt es un amich del obrer. Sols entre amichs se pot pendre la llibertat y la franquesa de no pagarlos lo que se 'ls deu. Y, segons sembla, l' amo d' *El Intransigente* d' amichs aixís cada dia 'n té més.

Contra els que diuen qu' Espanya es un país africà, ell está empenyat en omplirla d' *inglesos*.

Y després dirán que no treballa per la cultura de la nació y per la millora de la rassa!

D. Melquiades Álvarez es, segons sembla, advocat assessor de la Companyia dels Sucreires.

Tenim, donchs, dret á esperar que pronunciará un d' aquells discursos tan admirables cantant las glorias de la patria espanyola degudament ensucrada.

¿Qui, com D. Melquiades, pot dir avuy que té las dots oratorias á punt de carmetlo?

L' altra tarde en Dato, aprofitant la distracció dels

diputats, va fer aprobar per sorpresa, sense discussió, la llei sobre la colonisació d' Espanya.

¡Oh, campaneta presidencial, que n' ets de maravellosa!

Ab el batall serveixes pera cridar al ordre als diputats, en cambi sense 'l batall pots ser utilisada com un cubilet de prestidigitador.

Res de soroll, y *manos limpias*.

Ha mort á Castelló de la Plana Victoriá Fabra (a) *Cosí*, que era 'l veritable *pantorrilles*.

Cacich de cos enter, usava calsa curta, y ensenyantlas sempre, 's presentava en els centres polítics de Madrid, y alternava ab els grans personatjes de la restauració.

D' aquí el sobre-nom de *Tío Pantorrilles* que li van treure, y que, desde llavors, se va fer extensiu á tots els cacichs d' Espanya.

Mal any pera 'ls *pantorrilles*. Als uns la mort se 'ls ne porta: als altres la Solidaritat els fon.

Sic transit gloria mundi.

SOLUCIONS

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO
XARADAS.—I. *En-te ni-men-ta-da*.—II. *I-nes-pe-ra-da*.

Han endevinat totas ó part de las solucions corresponents al número anterior, els caballers: Hipòlit Nadal y R. Bassagañas, Pepet de Poboleda, Moka Soka y C.^a, M. Torrent (a) Antilerrouxista, Minguet, y R. A. (a) Pau de las calsas Curtas.

ENDEVINALLAS

**ANIVERSARI
XARADA**

Ja fá un any, y me 'n recordo igualment com si fos ara: tant es aixís, que m' inspira l' escriure aquesta xarada.

Eran las vuyt del mati.

Al despaig tots esmorzavam quan entrá el senyor Peret dihent que, *tercera-girada* la Rambla de Canaletas, á la vora d' una escala, acabava d' agafar una tot y qu' era mascle.

Nosaltres al sentí aixó,

com si 'n fos consigna dada tots plegats varem alsarnos, y allavors, ab *prima-quarta* séria, va dir si volíam per dos pessetas comprarla; que tenia molts colors en el cap, també á las alas, y, vamos, que *tres-partida* quatre de debó una ganga.

—Be, vejemla—alguns vam dirli.

—Hu que podria escaparse y al seu *quart-dos-quart-partit* tornaria altra vegada á correr.

—No tingui por, tancarém las portas.

—¡Barba!

Un cop tot va estar tancat, el mocador que portava á la mà, lo va desclourer ab molt cuydado y catxassa.

Tots miravan, encantats, que acabés de desplegar-se, més ¡oh Deu! quin acudit: ¿sabs lo que va resultarme?

Que per sé 'ls sants innocents, de tots va volguer rifarse, puig á dins del mocador hi duya... una butifarra.

J. MONTABLIZ

CONVERSA

—Diu que diumenge vas anar á esmorzar á fora?
—Sí, noy, y varem coure las costellas sota un pí. Era un lloch de lo més deliciós que pugas imaginarte.
—Y cap ahont era aixó?
—Pels voltants del poble que t' he dit.

T. RUSCA

GEROGLIFICH

I
desparcia
N O
I
100

MOKA SOKA Y C.^a

Caballers: L. Buñol, A. Q. R., Elías Montolí, Un que té 18 anys y festeja, Un blanench, Eduardo Saló, Joseph Morell, Anton Quer, Bruno Nadal, Minguet, Carté, y R. A. (a) Pau de las calsas curtas: No farem res.

Caballers: Pepet de Poboleda, Peré Romaguera, Georguis Catalauni, ¡Visca la barretina!, Moka Soka y C.^a, Mr. Germain Lacai, P. de Reig, y Un peix del Port: Fet!

Caballer: M. Pifol: Està ben observat, pero res més.— Tres calandris de Masnou: A pesar de tot, s' han extraviat. Si tenen el gust de repetir l' envió...—S. Riuderaulas: ¿Que no ho sab, sant cristiá, que 'l sonet ademés dels catorze versos, ha de tenir algunas otras condicions?...— Enrich Bonagarriga (a) Suat: Efectivament, va succehir lo que vosté suposa. Pot enviarho novament. De lo altre... no hi ha de qué.—Joan Pascual: No hi ha res pitjor que un sonet dolent. Prengui aquesta màxima per norma... y endevant!—D. Llop: Qué vol que li digui! Escriptura *Ermosa* aixís sense h, me sembla una cosa molt *hletja*...— Juan Salas: També es dels xinos, vosté?... Créguim, tallis la cua.—Lluís del Calbo: Està ben versificat, pero no diu res de nou.—Lluís Sureda: Es massa trist per un períodich festiu.—Tomás Martí: El tenir 14 anys no dispensa el fer versos detestables.—Frescor: Tenen poca picardia.—A. J. P.: Grans merceds.—El Compte de la Verola: D' aixó de compondre versos, vosté no 'n sab ni las reglas mes rudimentarias.—El Corresponsal (Bellvé) Serveixis firmar ab nom y apellidos, ó en cas contrari no farem el mes petit cas de lo que 'ns digui.

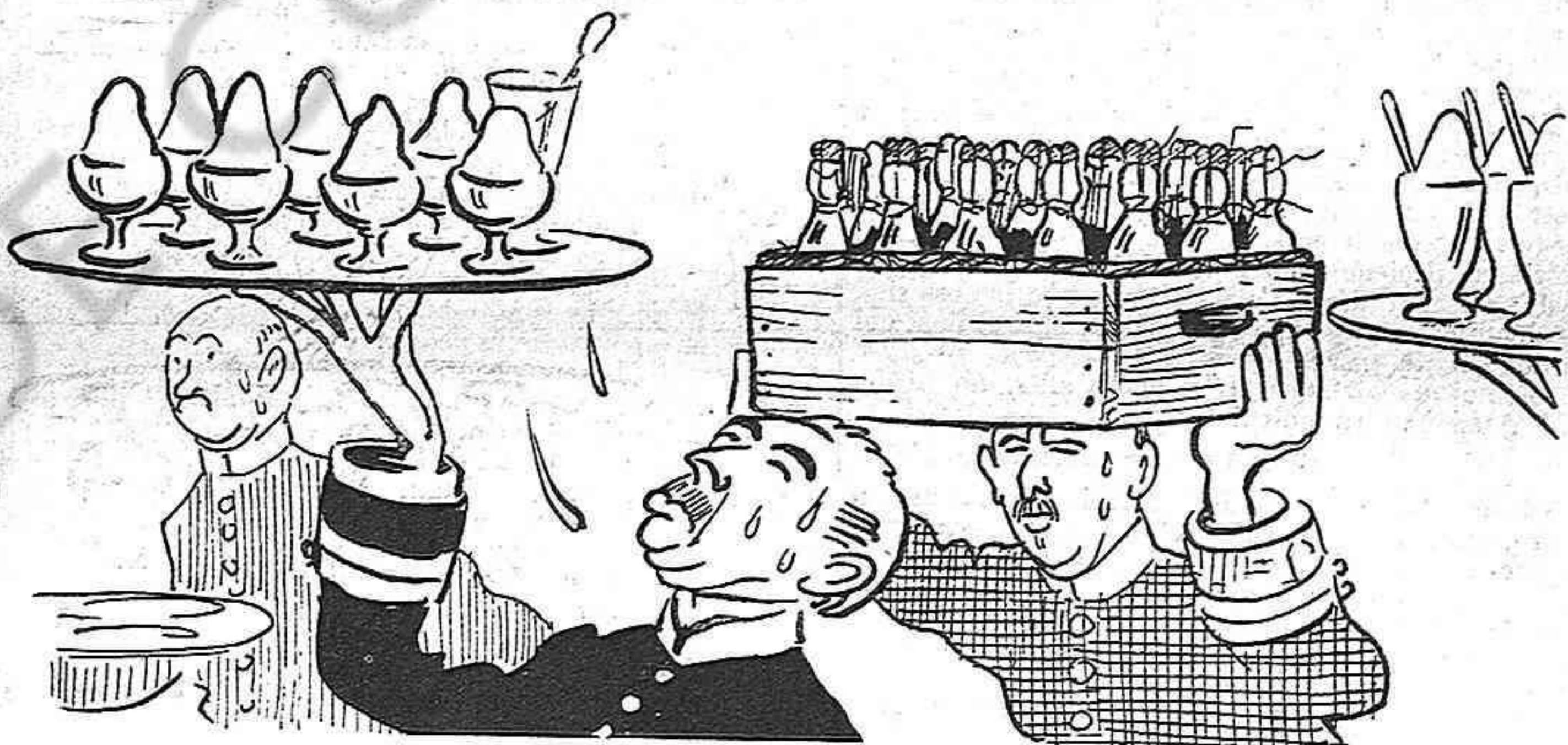
Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Oim, número 8

Tinta Ch. Lorilleux y C.^a

La defensa del sucre ó en Maura no vol tancar las Corts

Aixó sí, pera que la calor no molesti als pares de la patria, á la presidencia hi colomarà una dutxa.

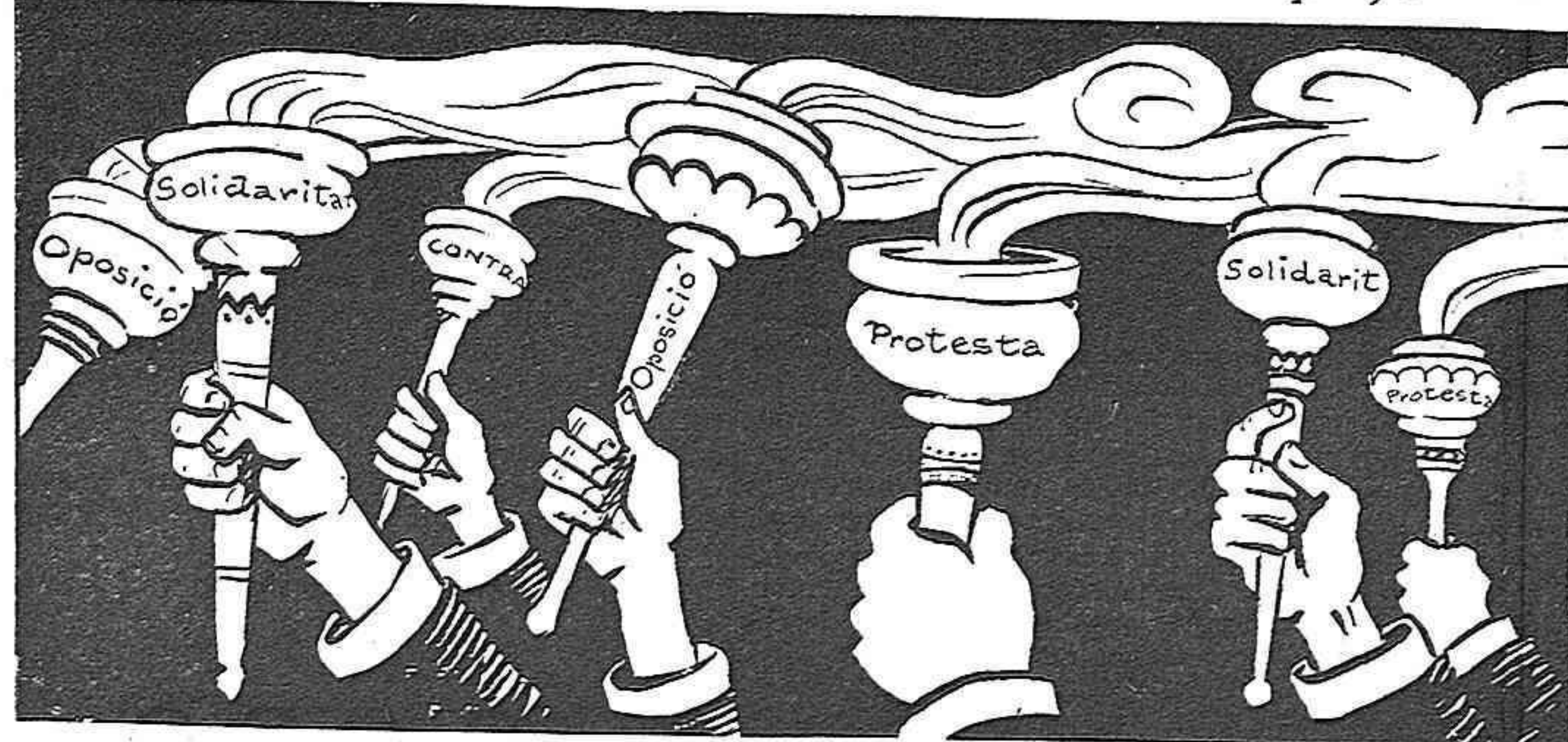
Criats diligents estarán continuament tanant d' aquí per allá, oferint als diputats tota mena de refrescos.

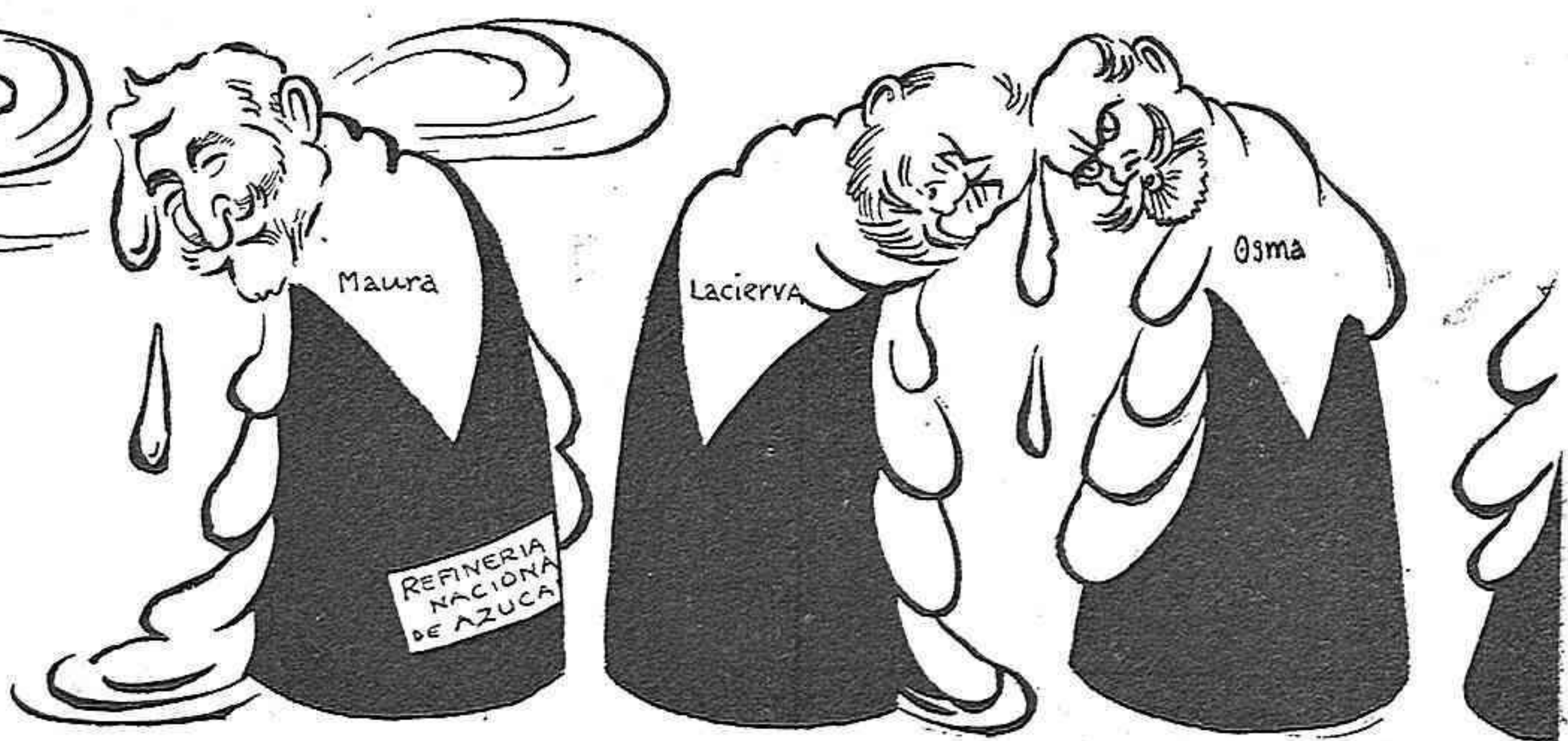
S' autorisarà l' assistència á las sessions ab indumentaria de platja.

Els banchs serán sustituhits per cómodas banyeras.

A pesar de lo qual, en Maura no sortirà ab la seva, porque 'l foch de la oposició no parará un moment de cremar.

Y al fi el pobre ministeri 's fondrá, derretit y empastifat ab el seu propi sucre.